

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

שכואב לו באמת, ומתפלל מעומק הלב וכנ"ל. וכביכול גם אצל השי"ת מצאנו בחינה זו, כמ"ש חז"ל (ברכות ג.) על כל משמר ומשמר הקב"ה שואג כארי, ואומר אוי לבנים שבעונותיהם ההרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתם לבין אומות העולם.

וכן אמרו חז"ל (ר"ה טז.) ד' דברים מקרעים גזר דינו של אדם: צעקה, דכתיב (תהילים כו, ו) ויצעקו אל ה' בצר להם. ואמרו (ירושלמי תענית פ"א ה"א) מתוך ה' דברים נגאלו ישראל ממצרים: מתוך צווחה ואמרו (שמו"ר כא, א) לפי שצעקו בני ישראל על הים שנאמר (שמות יד, ו) ויצעקו בני ישראל שמע הקב"ה את תפילתם ואמר למשה (שמות יד, טו) מה תצעק אלי, כבר שמעתי צעקתך. ואמרו (שהש"ר ב, ל) באותה צעקה שצעקו במצרים מיד (שמות יד, ל) ויושע ה'... ואמרו (מכילתא בשלה יד) א"ל הקב"ה למשה אילולי צעקתך כבר איברתים מן העולם. ואמרו (שם משפטים כב) כשהיחיד צועק (שמות כב, כב) שמוע אשמע צעקתו, כשהרבים צועקים עאכויב, והעיקר שהצעקה תהיה מעומק הלב בבחינת (איכה ב, יח) צעק לבם אל אד-ני. ויהי רצון שנצעק מעומק הלב וה' יתברך ישמע צעקתינו.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

ראוך מים אלוקים (תהלים עז, יז). נכתב מתוך החושך והאפילה בהיכל הכהנים) כאן יש רמז יפה לטבילת מקוה, והכי קאמר: איך זוכים לראותך אלקים - ע"י ה"מים", היינו טבילת מים, כי אין השכינה שורה על טמא, כ"א על המתקדש והמטהר א"ע. בחי' כן בקודש חזיתך (תהלים סג, ג). ראוך מים יחילו - וע"י טבילת מים זוכה ליראת שמים, וכמ"ש רבינו הק' בספר המידות (ערך יראה) ש"י טבילות מסוגלים ליראת שמים. וכאומר מה שראוך ומה שיחילו הבריות ממך הכל ע"י המים של המקוה, מי חסד המטהרים... אף ירגזו תהומות, כי מי שרחוק מיראת שמים - לא ק"ש ולא מרגיש כלום, ונדמה לו, כי הכל הפקר ועולם כמנהגו נוהג בלי יד מכוונת ולא ירא אלקים, אבל מי שנכנס לעולם המופלא והאמיתי של יראת שמים, חש ומרגיש ממש שכל הבריאה כולה רועדת מאימתו, ומלאכים יחפזו וחיל רועדה יואחזון, ואף ירגזו וירעדו התהומות. (מתוך הספר "שי למורא")

היום הזה

לפעמים מתגברין היסורים והמניעות כל-כך, עד שאין יכולין אפלו לפתח פה לפרש שיחתו לפניו ותברך, על-כן צריכין לנהר שגבול פעם בבווא לפרש שיחתו לפני השם ותברך יזכיר את עצמו רבוי הטובות והחסדים שעשה עמו השם ותברך מעודו עד היום הזה, ועל-ידי-זה יתחזק לבבו לבטח בה' שישמע תפלתו גם עתה, ועל-ידי-זה יוכל להתקרב אליו ותברך ולפרש לפניו שיחתו כראוי. (הלכות כלאי בהמה, הל' ד, אות ד)

וע' הודאה אות ה'; יסורין וישועה, אותיות כ כא)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תבוא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"והיה כי תבא אל הארץ... וירעו אותנו המצרים ויענונו, ויתנו עלינו עבודה קשה, ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו, וישמע ה' את קולינו" (דברים כו).

רמזו לך קרא שלפעול ישועה בתפילה במיוחד מגזרה קשה - לא מספיק תפילה רגילה אלא צריך להתפלל בצעקה מעומק הלב ולהרעיש עולמות. ובוודאי שאין להתייחס לגזרות בשוויון נפש ולומר "שלום יהיה לי" (ע' דברים כט, יח), וכמו שהזכיר רבינו ז"ל לפני שיצאה הגזרה המרה שהקונטוניסטים [גזרת הפונקטין] לקחת ילדי ונערי ישראל לצבא (מגיל חמש עד גיל שלושים) שזה היה אסון וחורבן של ממש, והיו רבים מאוד באותה תקופה שהתייחסו בקלות ראש, ובשוויון נפש, להנ"ל, באומרים שלא ייתכן שיקרה כזה דבר בעם ישראל. ולמעשה בעוונות הזה מן דהוה, והגזרה יצאה לפועל, ועי"ז רבבות ילדים ונערים פרקו עול לגמרי, והתרחקו בתכלית מיהדותם. [נבימנו אלה גם פורקי העול שבמדינת ישראל, מחפשים כל דרך להרחיקנו מהתורה הקדושה ומהשי"ת, ומשתדלים בכל הכוח שח"ז נהיה כמותם, ועכשיו בעיקר ע"י לקיחת נערים לצבא שלהם, ואבותיהם, כדי שיפרקו עול, וכמו שעשו בתחילת קום המדינה. והדברים ידועים ומפורסמים, והוא רחום יכפר וירחם].
ואכן צרכים להתפלל על כל גזירה וגיזרה וצעקה מעומק הלב ועי"ז השי"ת ישמע שועתינו, וכמרומו בתוה"ק כמ"ש (שמות כב, כב) כי אם יצעק אלי שמוע אשמע צעקתו, וכתוב (שם כו) והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני, וכן כתוב (במדבר כ, טז) ונצעק על ה' וישמע קולנו. וכתוב (דברים כו, ז) ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו, וישמע את קולינו, ויבא את עונינו ואת עמלנו ואת לחצנו. והרבה הדים ועדים יש לך בספר תהילים, כמ"ש (תהילים כב, ו) אליך זעקו ונמלטו, וכתוב (שם לד, יח) צעקו וה' שומע ומכל צרותם הצילם, וכן כתוב (שם עז, ב) קולי אל ה' ואצעקה, קולי אל אלוקים והאזין אלי. וכתוב (שם פה, ב) ה' אלוקי ישועתי [מת? כש] יום צעקתי בלילה נגדך. וכתוב (שם קו, ו) ויצעקו אל ה' בצר להם, וממצוקותיהם יצילם. וכתוב (שם קז, יג) ויוזעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם וישעם.

וכן מצינו שהצדיקים היו מתפללים בצעקה מעומק הלב, כמ"ש אצל משה רבינו (שמות ח, ח; ושוב יז, ד; ושוב במדבר יב, יג) ויצעק משה אל ה', וכן מצינו אצל שאול (ש"א יד, כ) ויוזעק שאול וכל העם, וכתוב (שם ט, ט) ויצעק שמואל אל ה' בעד ישראל, וכתוב (דה"ב יח, לא) ויוזעק יהושפט וה' עזרו. וכן נהגו כלל ישראל, וכמ"ש (שופטים י) ויאמר ה' אל בני ישראל... ותצעקו אלי ואושיע אתכם, וכתוב (ירמיה ה, ו) שמעתי את זעקתכם, וכתוב (שם יט, ט) ואת זעקתם שמעתי על ים סוף. ואכן כן הוא המידה שמי שצועק סימן

לע"ז הכיבה בת תמו ע"ה * לחזרה בתשובה של חן בן עליה

אלול
"ומל ה' את לבבך, ואת לבב ורעך" (דברים ל),
הינו כשימול ה' את לבבו, ומול גם לבב ורעו
ולחייך שנמשך הרע, הן למין בני אדם, אזי
מחכים בניו שירגישו גם-כן הרחור השוכה על
ידי שנמול לבב אביהם וכן אם נמשך למקום אחר
חם ושלום, אזי ומולו שם הלכות וירגישו כנ"ל.
(ליקו"מ קמא)

"יהי רצון שתצילנו..."

ועל-כן אין שום עצה ותחבולה להציל מפגעי העולם, כי אם על-ידי תפלה ותחנונים שיצרה להתפלל בכל יום, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: לעולם יקדים אדם תפלה לצרה. והתפלה מועלת תמיד, פי ישועתו תבוא כהרה-עין, בהשח הדעת דוקא, כמו שרוב הצרות והיסורים, רחמנא לצלן, באים בהשח הדעת, וכנראה בחוש, שהאדם תועה והולך במחשבותיו הרבים ודואג הרבה על פרנסתו וצרכיו של זה העולם לפעמים בשביל הצרכיות ולפעמים בשביל מותרות גמור, ופתאום באים עליו, חס ושלום, פגעים וצרות שלא עלו על דעתו כלל, עד שעל-פי רב מודים בעצמם על אולתם ואומרים: אַתְּמוֹל דָּאֵנְנוּ עַל הַסְּרוּן פְּרִנְסָה וְכִיּוּצָא, וְעַכְשָׁו בָּאוּ עֲלֵינוּ צָרוֹת מְשׁוּנוֹת שְׂאֵל עָלוּ עַל דַּעְתְּנוּ כָּלֵל, כְּגוֹן עֲלִילוֹת וְשִׁרְפוֹת וְכִיּוּצָא, רַחְמֵנָא לְצַלְן. ועל-כן באמת תקנו רבותינו ז"ל להקדים תפלה לצרה, ולהתפלל בכל יום להציל מצרות פאלו וכיוצא בהם, כמו שמתפללין: "יהי רצון שתצילנו וכו'".

(אוצר היראה יסורין וישועה אות כו)

את ה' האמרת היום

זה בחינת תפלה, כמו שכתוב את ה' האמרת היום. כהנים בחינת תורה בבחינת נשמות כמו שכתוב (מלאכי ה'): "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו". אהרן בחינת משפט כמו שכתוב (שמות כ"ח): "ונשא אהרן את משפט בני ישראל", פי צריך לזה בחינת משפט ואמרת אליהם, ואמרת דוקא פי צריך להביא כל התפלות לבחינת משה משיח והוא יקים אותם, כמו שכתוב (שם ל"ט): "ויביאו את המשכן אל משה, ויקם משה את המשכן". וילגוש לא ישמא בעמיו הינו שמירת הברית הנ"ל.

(חיי מוהר"ן עבודת השם תריג)

צריך כל אדם לידע בכל יום ובכל שעה ורגע מימי חייו, שתלויים בו כל הנפשות של כל הדורות העתידין לצאת ממנו, ובהם תלויים כל נפשות בית-ישראל, כי כל ישראל ערבים זה בזה, כי חוב כל אדם לומר: בשבילי נברא העולם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: בזמן שאדם זוכה זוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות, ומכריע את כל העולם כלו לכף-זכות, ולהפך להפך, רחמנא לצלן. וכל זה אי אפשר לתקן בשלמות, כי אם על-ידי הצדיק-האמת, בחינת שכל הכולל, ששם נכללין כל הנפשות, אשר ישנו פה ואשר איננו פה, ומשם נמשך המתקה לכל הימים ולכל הצמצומים, שהם שרש כל השנויים העוברין על האדם בכל עת, לכל אחד פפי מקומו ושעתו.

(אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות קמט)

הדיבור יש לו כח גדול מאד להשפיע בעליונים ובתחתונים

ולפעול פעולות שיש בהם ממש הן לטב הן לרע וכמ"ש רבינו ז"ל בל"מ (ח"ב צו) בענין גדול כח הדיבור, כי הלא יכולין ללחוש על קנה שריפה שלא תוכל לירות, שזה בחי' מה שאפשר להחיות יהודי על ידי דיבור טוב ושאלת שלום, ואפשר להרוג ולרצוח ממש ע"י דיבור כגון דיבור של הלבנת פנים ודיבור של לשון הרע והוצאת שם רע, ובשורה לא טובה, וכמו שמורים פסוקים רבים שהדיבור הוא כלי זין ממש שלפעמים מכה והורג, וכמ"ש (ישעיה מט) וישם פי כחרב חדה. וכמ"ש (ירמיה ט) חץ שחוט לשונם, מרמה דיבר. וכמ"ש (משלי ל) צור חרבות שיניו, וכמו שלימדנו דוד המלך ע"ה בכ"מ וכמ"ש (תהלים יא) כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו על יתר לירות במו אופל לישרי לב וכדפרש"י שם, וכמ"ש (שם נו) לוחטים בני אדם, שינידם חנית וחיצים, ולשונם חרב חדה, וכמ"ש (שם נט) חרבות בשפתותיהם, וכמ"ש (שם סד) אשר שנגנו כחרב לשונם, דרכו חצם דבר מר לירות במסתרים תם, פתאום ירוהו ולא ייראו, שזה בחי' (איכה ה) חרב המדבר היינו חרב המדבר, כי הדיבור הוא כלי זין ממש וכנ"ל וכמ"ש חז"ל (ב"מ נח): תני תנא קמיה דר' נחמן בר יצחק כל המלבין וכו'. וגם עצם הדיבור כוחו גדול עד למאד שזהו סוד ענין הברכות והקללות וזולתם, וכ"ש שיש כח גדול לדיבורי התפילה. כי דיבורי התפילה נמשלו לכלי זין כמ"ש (תהלים קמט) רוממות קל בגרונם וחרב פיפיות בידם, והם נמשלו לאתתא כמ"ש (משלי לא) אשה יראת ה' היא תתהלל, שזה בחי' משחז"ל (יבמות קטו). אשה (התפילה) כלי זינה עליה שזה בחי' מה שהתפילה נקראת חרב פיפיות, כי יש לה ב' פיות פה לשבח והודאה ופה לבקשה וכמב"פ (אות ב). וע"כ אמרו חז"ל (ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד) העובר לפני התורה, אין אומר לו בא והתפלל אלא בא וקרב וכו' עשה קרבנו עשה מלחמתנו עיי"ש.

(מתוך הספר "יש מאין")

ושמחת בכל הטוב

בארץ ישראל יכולים לשמוח בשמחה שלימה גם עם בשר הגוף כי ע"פ רוב הנפטרים בא"י אין להם חיבוט הקבר כמובא. גם כי אין רימה ותולעה שולטת בגופם כמובא בס' שער החצר סי' קי"ז עיי"ש. גם בחז"ל כשהגוף נרקב בקבר ונתהפך לגוש עפר אזי הוא מעפר חז"ל שהיא אדמה טמאה מה שאין כן בא"י שהיא אדמת קודש. גם שם בא"י מחמת שמאיר שם אור ההשגחה ביותר וגם שם שלימות האמונה ביותר ויודעין בדעת שלם שכל הטוב הכל נמשך רק ממנו ית'. ע"כ זוכיין שם לשמוח מכל הטובות ביחד מאחר שמסתכל על השורש שכל הטובות נמשכין משם בפרט כי קדושת א"י בעצמה היא כלולה מכל הטובות ביחד כי היא ארץ טובה ורחבה וכמו שכתוב טובה הארץ מאד מאד וכתוב לא תחסר כל בה. וזה שכתוב הגדתי היום כי באתי אל הארץ וגו' ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ד' אלקיך ולביתך בכל הטוב דייקא כנ"ל.

(זמרת הארץ לקוטי תנינא סימן ל"ג ל"ד)

השקיפה ממעון קדשך

עקר העניין והסודן הפרנסה נמשך מבחינת פגימת הלכנה שהיא בחינת מעוט והסתרת אור ההשגחה, ועל-ידי שנותנין צדקה ועקר הצדקה היא על-ידי האמונה, שמאמינים שהכל הוא רק בהשגחתו ותברך ונתן לדל באין מחסר, על-ידי זה אנו ממשיכין עיני השם ותברך והשגחתו עלינו, בבחינת השקיפה ממעון קדשך וכו' שנגאמר במתנות עניים, ועל-ידי זה נכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה, שזה עקר שלמות תקון הבריאה ונכלל שמאלה בימינא, שמשם עקר המשכת השפע ופרנסה דקדשה כמבאר בפנים. ועל כן הזהירו רבותינו ז"ל ביותר על המעלים עין מן הצדקה, פי עקר הצדקה היא בחינת עינים להשיגים על העניים בעינא פקחא ולרחם עליהם, ועל ידי זה אנו זוכיין להמשיך בשלמות השגחת עיני השם ותברך עלינו כנ"ל.

(הלכות שלוחין הלכה ג)

השקיפה ממעון קדשך

יש שם שכשרוצים לעשות מלך משתמשין בזה השם והשם הוא קמ"ה ראשי-תבות "השקיפה ממעון קדשך (דברים כו, טו) וזה בחינת (דניאל ב): "מהעדה מלכין ומנהיגים מלכין". וזה שנגאמר ביוסף: "והנה קמ"ה אלקמתי" (בראשית לו, ז).

(קיצור ליקוטי מוהר"ן רלג אות ד)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה